

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma: 105.K.701.579/2025/8.

A felperes:

A felperes képviselője: Czudar Ügyvédi Iroda
(1054 Budapest, Szemere utca 23.,
eljáró ügyvéd:)

Az alperes: Gazdasági Versenyhivatal
(1026 Budapest, Riadó utca 1-3.)

Az alperes képviselője: Deák Milán Ügyvédi Iroda
(1053 Budapest, Kecskeméti utca 13. II/1.,
eljáró ügyvéd:)

A per tárgya: versenyfelügyeleti közigazgatási jogvita (VJ/29-22/2024.)

Í t é l e t

A bíróság az alperes VJ/29-22/2024. számú végzését a VJ/29-18/2024. számú elsőfokú végzésre kiterjedően megsemmisíti és a vizsgálat új eljárásra kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 150.000 (százötvenezer) forint perköltséget.

A 31.500 (harmincegyezer-ötszáz) forint feljegyzett kereseti illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A per alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az MVM Next Energiakereskedelmi Zrt. (a továbbiakban: Zrt.) földgáz- és villamosenergia-piaci egyetemes szolgáltatási tevékenységet is ellát Magyarország területén.
- [2] Az egységes közszolgáltatói számlaképről szóló törvény eltérő alkalmazásáról szóló 288/2022. (VIII. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Számlakép rendelet) rendelkezései alapján a földgáz, valamint a villamos energia egyetemes szolgáltatás keretében kibocsátott számlákon fel kell tüntetni egy rezsicsökkentéssel kapcsolatos adatokat tartalmazó színes mezőt (a továbbiakban: rezsibox), amely arról ad tájékoztatást a fogyasztónak, hogy a Kormány által bevezetett rezsicsökkentett díj alkalmazása nélkül mekkora összeg lett volna a fizetési kötelezettsége, illetve mekkora megtakarítást ért el az adott elszámolási időszakban. A Számlakép rendelet 3. melléklet 1. és 3. pontjai értelmében a rezsiboxban a megtakarítást a villamos energia, illetve a földgáz „versenypiaci egységára alapján történő árképzés bruttó értékéhez” (a továbbiakban: Versenypiaci Viszonyítási Ár) képest kell összegszerűen feltüntetni.

- [3] A felperes az alpereshez 2023. augusztus 28-án benyújtott, a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv) 43/H. § (1) bekezdése szerinti bejelentésében (a továbbiakban: Bejelentés) kifogásolta, hogy a Zrt. a földgáz számlák rezsiboxában 2022. augusztus 6-ától folyamatosan úgy kalkulált, hogy a Kormány rezsicsökkentési intézkedése nélkül a felhasználó 1.026 Ft/m³ szolgáltatási áron juthatott volna hozzá a kiszámlázott földgázmennyiséghez. Ezt az értéket ugyanis nem jogszabály írta elő; álláspontja szerint azt a Zrt. önkényesen határozta meg. Tekintettel arra, hogy a gáz ára a 2022. augusztus-szeptemberi rövid időszakot leszámítva soha nem volt az alkalmazott árszint közelében sem, a Zrt. megteveszti a felhasználókat azzal, hogy tetszőlegesen nagy számot használ világpiaci (versenypiaci) árként, ekként olyan téves tájékoztatást nyújt részükre, amely alkalmas az esetleges kereskedőváltásra vonatkozó üzleti döntésük befolyásolására. Allította, hogy egy évente 2.500 m³ földgázt használó, egyetemes szolgáltatásra jogosult felhasználó a földgáz szabadpiacon 235 Ft/m³-ért is hozzájuthatna a földgázhoz. A Zrt. magatartása ezért sérti a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) 6. § (1) bekezdés c) pontját.
- [4] Az alperes a 2023. november 9-én kelt B/60-13/2023. számú végzésében (a továbbiakban: Végzés) a Tpv. 43/H. § (7) bekezdés b) pontja alapján megállapította, hogy a Bejelentésben foglalt és az az alapján lefolytatott eljárásban beszerezett adatok alapján a versenyfelügyeleti eljárás indításának feltételei nem álltak fenn. Álláspontja szerint nem valószínűsíthető, hogy a Zrt. a számlákon valótlan tájékoztatást adott volna a Versenypiaci Viszonyítási Árral kapcsolatban; a Zrt. egyértelműen tájékoztatja a fogyasztókat arról, hogy mit ért Versenypiaci Viszonyítási Ár alatt, és azt mire tekintettel határozta meg. A kalkulációjának alapjául – több körülmény miatt – nem elegendő az európai földgáztőzsdei nagykereskedelmi árakat figyelembe venni. Megállapította, hogy a felperes nem tudta kellő bizonyossággal alátámasztani a Zrt. által alkalmazott 1.026 Ft/m³ Versenypiaci Viszonyítási Ár valótlanágát, tekintve, hogy a számítási módszerének helyessége nem volt valószínűsíthető. A természetes személy lakossági fogyasztók számára ténylegesen nincs lehetőség egyetemes szolgáltatáson kívül versenypiaci szolgáltatást igénybe venni, így nincs módjuk üzleti döntést hozni arról, hogy mely szolgáltatótól vételezik a földgázt. Nem valószínűsíthető ezért, hogy a Versenypiaci Viszonyítási Ár ismerete bármilyen módon – akár csak a figyelem felkeltése révén – befolyásolja a fogyasztó üzleti döntését, vagy arra alkalmas lenne.
- [5] A felperes keresete alapján a jelen perbíróóság a 2024. május 9-én kelt 105.K.704.107/2023/II. számú ítéletével (a továbbiakban: Ítélet) a Végzést megsemmisítette, és a Tpv. 43/H. § (10) bekezdése alapján a vizsgálat a vizsgálat 30 napon belül történő elrendelésére kötelezte. A felperes által bemutatott számítást és rendelkezésre bocsátott bizonyítékokat alkalmasnak fogadta el a Zrt. által alkalmazott Versenypiaci Viszonyítási Ár valótlanágának, illetve annak valószínűsítésére, hogy a Zrt. magatartása a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmát sértő magatartásnak minősülhet, amelynek értékelése meghaladja a bejelentéssel kapcsolatos eljárás kereteit.
- [6] Az alperes a Zrt.-vel szemben 2024. július 5-én versenyfelügyeleti eljárást indított, amelyet a vizsgálója a 2024. november 6-án kelt VI/29-18/2024. számú végzésével (a továbbiakban: elsőfokú végzés) megszüntetett. Indokolása szerint a vizsgált gyakorlat nem azonosítható a Zrt. önálló piaci magatartásaként, az csak közvetetten kapcsolható az egyetemes szolgáltatás nyújtásához, így nem minősül az Fttv. 2. § d) pontja szerinti kereskedelmi gyakorlatnak, ezért arra vonatkozóan az Fttv. rendelkezései – tárgyi hatály hiányában – nem alkalmazhatóak. Az

alperes Fttv. 10. § (3) bekezdése szerinti hatásköre kizárólag az Fttv. hatálya alá tartozó magatartás vizsgálatára terjed ki, amire figyelemmel a versenyfelügyeleti eljárás okafogyottá vált.

Az alperes végzése

- [7] A felperes fellebbezése alapján eljáró alperes a 2025. január 16-án kelt VI/29-22/2024. számú végzésével az elsőfokú végzést helybenhagyta.
- [8] Kiemelte, hogy az önálló, autonóm eljárás képessége nem ügydöntő jelentőségű a kereskedelmi gyakorlat megítélése szempontjából. Lényege annak van, hogy jogszabály írja elő a rezsibox kötelező alkalmazását, amely egy kormányzati gazdaságpolitikai intézkedésről tájékoztatja a fogyasztókat. Az alkalmazást tekintve a Zrt. autonómiával nem rendelkezett, arról nem a Zrt. döntött. A rezsibox tartalmát is jogszabály írta elő; a megtakarítás mértékéről szolgáló lakossági piaci árnál magasabb versenypiaci ár megállapításának szükségessége is jogszabályon alapul. Rámutatott arra, hogy az elsőfokú végzés „az eljárás alá vont vállalkozás saját döntési, cselekvési önállósággal nem bír” fordulatra abból a szempontból hivatkozott, hogy a rezsibox egy olyan intézkedésről tájékoztatja a fogyasztókat, amely nem a Zrt. kereskedelmi üzenete, döntése, hanem a Kormány hatósági árak meghatározásán keresztül megvalósuló, a rezsicsökkentés tényéről és mértékéről információt adó rendelkezése. A Zrt. a hatósági árak alkalmazása és a rezsicsökkentés intézkedéscsomag körében egyértelműen nem rendelkezik döntési jogosultsággal. A versenypiaci ár meghatározása önmagában nem kereskedelmi gyakorlat, és nem is teszi azzá a vizsgált magatartást; az csak tartalommal tölti ki a jogszabályi rendelkezésen alapuló, a Kormány intézkedésével kapcsolatos gazdaságpolitikai üzenetet hordozó rezsibox egy részét. A versenyfelügyeleti eljárás részét nem képező – Bejelentéssel kapcsolatos eljárással összefüggő közigazgatási per tárgyalásán elhangzottak, illetve az Ítélet felperes által idézett részei irrelevánsak, és az elsőfokú végzés jogszerűtlenségének alátámasztására nem alkalmasak.
- [9] Hangsúlyozta, hogy a kereskedelmi gyakorlatként való minősítéshez a magatartásnak közvetlen kapcsolatban kell állnia a termék fogyasztók részére történő értékesítésével, szolgáltatásával vagy eladásösztönzésével. A vizsgált magatartás és a földgáz-, illetve villamos energia egyetemes szolgáltatás keretében történő értékesítése között azonban legfeljebb közvetett kapcsolat van. Az információközlés ugyanis közvetlenül a kormányzati intézkedéshez (rezsicsökkentés) kapcsolódik. A Zrt. által közzetett kommunikációk közül egyetlen kisfilmben jelent meg a megtakarítás összegére való utalás, ugyanakkor szintén csak a rezsicsökkentés változásával összefüggésben. A villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2012/27/EU irányelv módosításáról szóló (EU) 2019/944 európai parlamenti és tanácsi irányelv felperes által hivatkozott 18. cikke kapcsán utalt arra, hogy a tagállamoknak lehetőségük van az irányelvi minimumkövetelményeken felül további kötelező tartalmi elemek meghatározására, mely lehetőséggel is élve írta elő a jogalkotó a rezsibox alkalmazását. Összességében megállapította, hogy a vizsgáló jogszerűen szüntette meg az eljárást okafogyottságra tekintettel.

A kereset, a védírat

- [10] A felperes keresetében a végzés megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Perköltséget számított fel. Álláspontja szerint az alperes megsértette az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 2. §-a szerinti szakszerűség elvét. Nem értékelte azt a tényt, hogy a rezsiboxban a kormányzati intézkedéssel szabályozott ár és az állítólagos versenypiaci ár különbségét a konkrét, leszámolt fogyasztásra kell kiszámítani. Ha korrekci adatokat tüntetne fel a Zrt., akkor a rezsibox ténylegesen azt mutatná

a fogyasztónak, hogy a szolgáltatás az adott időszak konkrét fogyasztására számszerűsítve mennyivel volt olcsóbb ahhoz képest, ha azt valamelyik, versenypiaci árakat alkalmazó szolgáltatótól vette volna igénybe. Az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: EUB) alperes által hivatkozott ítéleteit a jelen ügy szempontjából nem tartotta relevánsnak. Utalva az EUB gyakorlatára kiemelte, hogy a Zrt. – az alperes által is elismerten – önállóan tölti fel adatokkal a rezsiboxot, nincs arra vonatkozó jogszabályi előírás, hogy milyen adatokat kell versenypiaci árak tekinteni. Hangsúlyozta, hogy a jogszabály a rezsibox megjelenítését és formátumát szabályozza, azonban a tartalmát ténylegesen a Zrt. határozza meg. Az abban a Zrt. által feltüntetett kommunikáció ezért kereskedelmi gyakorlatnak minősül, mert a szolgáltatás árának kifizetése érdekében kiállított számlán jelenik meg, és a leszámolt összegre vonatkozó tájékoztatást tartalmaz, ekként közvetlen kapcsolatban van a szolgáltatással. Állította, hogy nem a kommunikáció céljának, hanem a tartalmának és a tényleges hatásának van jelentősége. A számlán megjelenő kommunikáció a Zrt. által alkalmazott „rezsicsökkentett” árat tünteti fel valószínűleg kedvező színben, azáltal, hogy önkényesen a leszámolt időszak versenypiaci árának többszörösét kitevő árat alapul véve irreálisan nagy összeget szerepeltet megtakarításként a rezsiboxban. Kiemelte, a jelen ügyben az alperesnek úgy kell értelmeznie a saját hatáskörét, hogy biztosítsa a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok tilalmának kikényszerítését.

- [11] A védíratra (ismertetve alább) tekintettel előadta, hogy a Zrt. által nyújtott tájékoztatás az abban szereplő valótlán adattartalom miatt a felhasználók számára felrevezető, és a gazdasági magatartásuk jelentős torzításával alkalmas arra, hogy olyan üzleti döntést hozzanak (el se gondolkojanak a szolgáltatás más kereskedőtől történő igénybevételeéről), amelyet egyébként nem hoztak volna meg. A kereskedelmi gyakorlat ezért tisztességtelennek minősül.
- [12] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Kifejtette, hogy az egységes közszolgáltatói számlaképről szóló 2013. évi CLXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Számlakép tv.) 1. és 3. mellékletei konkrétan meghatározzák a rezsibox tartalmát, amelynek feltüntetése a Zrt. jogszabályból eredő kötelezettsége. A Versenypiaci Viszonyítási Ár meghatározása önmagában nem kereskedelmi gyakorlat; annak feltüntetése csak közvetetten kapcsolódik a Zrt. gazdasági tevékenységéhez. A felperes semmilyen bizonyítékot nem szolgáltatott annak valószínűsítésére, hogy a Zrt. valótlán tartalommal töltötte ki a rezsiboxot. Ezt az állítást ugyanakkor a peres eljárásban bizonyítani, a versenyfelügyeleti eljárásban pedig legalább valószínűsíteni kell.

A bíróság döntése és annak jogi indokai

- [13] A kereset alapos.
- [14] A bíróság a végzés jogszerűségét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (4) bekezdése és a 85. § (1)-(2) bekezdései szerint a kereseti kérelem korlátai, illetve a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között, a meghozatalának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálta. A tényállást a peres felek nyilatkozatai és a rendelkezésre álló közigazgatási iratok tartalma alapján állapította meg. A bíróság a Kp. 124. § (2) bekezdés c) pontjára és (5) bekezdésére figyelemmel egyszerűsített perben járt el, amelyet tárgyaláson kívül bíralt el.
- [15] A fentiek alapján a bíróságnak abban a kérdésben kellett döntenie, hogy az alperes jogszerűen hagyta-e helyben a versenyfelügyeleti eljárást okafogyottság miatt arra tekintettel megszüntető elsőfokú végzést, hogy a vizsgált magatartás nem minősül az Fttv. 2. § d) pontja

szerinti kereskedelmi gyakorlatnak, ezért arra – az Fttv. tárgyi hatályának hiányában – az alperes Fttv. 10. § (3) bekezdése szerinti hatásköre nem terjed ki.

- [16] Az Fttv. 2. § d) bekezdése értelmében az Fttv. alkalmazásában kereskedelmi gyakorlat a vállalkozásnak, illetve a vállalkozás érdekében vagy javára eljáró személynek a termék fogyasztók részére történő értékesítésével, szolgáltatásával vagy eladásösztönzésével közvetlen kapcsolatban álló magatartása, tevékenysége, mulasztása, reklámja, marketingtevékenysége vagy egyéb kereskedelmi kommunikációja.
- [17] Az bíróság utal az EUB által a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EKG tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (a továbbiakban: Irányelv) kapcsolatban több ügyben tett azon, Fttv. körében is irányadó megállapításra, mely szerint az Irányelv – Fttv. 2. § d) pontjának megfeleltethető – 2. cikk d) pontja különösen tág megfogalmazást alkalmazva határozza meg a kereskedelmi gyakorlat fogalmát. E megfogalmazás azonban nem korlátlan: az EUB szerint az Irányelv 2. cikk d) pontjában [ennek megfelelően az Fttv. 2. § d) pontjában] szabályozott gyakorlatoknak egyrészt kereskedelmi jellegűnek kell lenniük, vagyis vállalkozástól kell eredniük, másrészt pedig közvetlen kapcsolatban kell állniuk valamely terméknek a fogyasztó részére történő eladásösztönzésével, értékesítésével vagy szolgáltatásával.
- [18] A kialakult bírósági joggyakorlat szerint az Fttv. alkalmazásának körében a vállalkozások kereskedelmi gyakorlata magában foglal minden, a termék fogyasztók részére történő értékesítésével, szolgáltatásával vagy eladásösztönzésével közvetlen kapcsolatban álló magatartást, így minden olyan információközlést is, amely közvetlen összefüggésben van a vállalkozás önálló foglalkozásával vagy gazdasági tevékenységével. Adott esetben tehát akár egyetlen információközlés, tájékoztatás is kereskedelmi gyakorlatnak minősülhet, illetve alkalmas lehet arra, hogy a fogyasztót az üzleti döntés meghozatalában befolyásolja, az esetleges fogyasztói magatartást torzítsa. A folyamatnak minősülő fogyasztói döntésnek ugyanakkor nem csak az egészét, hanem egyes szakaszait is védi a jog, amiből kifolyólag minden olyan tisztességtelen magatartás jogellenesnek minősül, amely érdemben kihatással van a fogyasztói döntés meghozatalára.
- [19] A Számlakép rendelet 1. melléklet 3. pontja akként rendelkezik, hogy a Számlakép tv. 1. melléklet 4. pont 4.7. alpontját az alábbiak szerint kell alkalmazni: „4.7. A rezsidió csökkentésének eredményeképpen az Ön megtakarítása ebben az elszámolt időszakban: a számlázással érintett időszak tekintetében a hatályos árképzésből eredő megtakarítás bruttó értéke – beleértve a villamos energia termékdíjat, rendszerhasználati díjakat, pénzeszköz jellegű tételeket – a villamos energia versenypiaci egységára alapján történő árképzés bruttó értékéhez képest, összességében feltüntetve.” A Számlakép rendelet 3. melléklet 3. pontja alapján pedig a Számlakép tv. 3. melléklet 4. pont 4.7. alpontját az alábbiak szerint kell alkalmazni: „4.7. A rezsidió csökkentésének eredményeképpen az Ön megtakarítása ebben az elszámolt időszakban: a számlázással érintett időszak tekintetében a hatályos árképzésből eredő megtakarítás bruttó értéke – beleértve a földgáz egyetemes szolgáltatás árát, ártámogatást és a biztonsági készletezési díjat – a földgáz versenypiaci egységára alapján történő árképzés bruttó értékéhez képest, összességében feltüntetve.”
- [20] Nem vitatott, hogy a rezsibox földgáz, valamint villamos energia egyetemes szolgáltatás keretében kibocsátott számlákon való feltüntetésének kötelezettségét jogszabály írja elő, és a

jogszabály a rezsibox tartalmára vonatkozó előírásokat is megfogalmaz. A Számlakép rendelet fent idézett rendelkezései ugyanakkor versenypiaci egységár szerinti árképzést írnak elő, amihez képest, azzal összehasonlítva kell az elszámolt időszakban megtakarított összeget feltüntetni a rezsiboxban. A megtakarítást tehát a számlázással érintett időszak tekintetében, és a Versenypiaci Viszonyítási Árhoz képest kell összegszerűen feltüntetni. Amint azt a Végzés is tartalmazta, a Versenypiaci Viszonyítási Ár megállapítására azonban sem a Számlakép rendelet, sem más jogszabály nem tartalmaz előírást. Nincs tehát arra vonatkozó konkrét jogszabályi előírás, hogy a Zrt. a számlákon a rezsiboxban feltüntetendő megtakarítás összegének kiszámításához mekkora összeget vesz alapul versenypiaci egységárként; a jogszabály a versenypiaci egységár pontos összegét nem határozza meg. E tekintetben ezért a Zrt. autonóm döntési képességgel rendelkezik, abban az esetben pedig, ha – a saját döntése alapján – nem a valós versenypiaci egységárral összhangban lévő, hanem saját maga által adott esetben tetszőlegesen meghatározott szolgáltatási árat alapul véve kiszámított megtakarítási összegről tájékoztatja a fogyasztókat, akkor a jogszabályi előírások adta kereteken kívül eső olyan önálló és az egyetemes szolgáltatás nyújtásához közvetlenül kapcsolódó piaci magatartást tanúsít, amely kereskedelmi gyakorlatnak minősül. A rezsiboxban a Zrt. által így feltüntetett kommunikáció ugyanis közvetlen kapcsolatban van a Zrt. által nyújtott szolgáltatással, tekintve, hogy az a földgáz, valamint a villamos energia egyetemes szolgáltatás keretében kibocsátott számlákon arra vonatkozó tájékoztatást tartalmaz, hogy a fogyasztónak a Zrt. által nyújtott egyetemes szolgáltatásért az adott elszámolási időszakban mennyivel kevesebbet kellett fizetnie, illetve mekkora megtakarítást ért el. Ha a Zrt. az egyetemes szolgáltatás nyújtásával összefüggésben a megtakarítás összegének kiszámítása körében tetszőlegesen nagy versenypiaci egységárat vesz figyelembe, azzal olyan kereskedelmi gyakorlatnak minősülő tájékoztatást nyújt a fogyasztók részére, amely alkalmas lehet az üzleti döntésük befolyásolására. Minél magasabb versenypiaci egységárat vesz alapul ugyanis saját döntése alapján a Zrt. a Versenypiaci Viszonyítási Ár kiszámításához, annál nagyobb lesz az a megtakarítási összeg, illetve a rezsicsökkentett díj alkalmazása nélküli fizetési kötelezettség, amelyről a számlán feltüntetett rezsiboxban tájékoztatást nyújt a fogyasztónak, ami arra is alkalmas lehet, hogy egyúttal a szolgáltatását is azzal arányosan kedvezőbb színben tüntesse fel. Egy gyakorlat Fttv. 2. § d) pontja szerinti kereskedelmi gyakorlatnak minősülését nem lehet pusztán a magatartás jogszabályi előírásból fakadó voltára alapítva kizárni abban az esetben, ha a gyakorlat a vállalkozás önálló döntése alapján nincs teljes mértékben összhangban a jogszabályi előírással.

- [21] A fent kifejtettek alapján a rezsiboxban megtakarításként a leszámlázott időszak versenypiaci egységárainak többszörösét kitevő áron alapuló, a valóságot nem tükröző összeg szerepeltetése autonóm piaci gyakorlatként értelmezhető, és nem tekinthető mindössze jogszabályi kötelezettségeket teljesítő magatartásként. A bíróság ezzel összefüggésben az ítéletben rögzítette, hogy „a jogszabály által előírt követelményeknek való megfelelés és a fogyasztók teljeskörű, valós információkon alapuló tájékoztatása érdekében (...) elengedhetetlen, hogy a Versenypiaci Viszonyítási Ár valamilyen szinten figyelemmel legyen a földgáz versenypiaci egységárára alakulására (...) e követelménynek semmiképp nem felel meg a Versenypiaci Viszonyítási Árnak egy – feltehetően 2022. év végi rövid időszakban fennálló – rendkívül magas gázár alapján történő árképzés szerinti meghatározása. (...) Az adott, számlázással érintett időszak kapcsán a Versenypiaci Viszonyítási Árnak egy megelőző évi gázár mértékre történő alapítása nem tekinthető okszerűnek és a valós tájékoztatás követelményének megfelelőnek”. Az ítélet szerint továbbá az alkalmazott Versenypiaci Viszonyítási Ár meghatározására vonatkozó kiszámítási módszertan helyességének alapos vizsgálat nélküli elfogadása azt eredményezi, hogy a Bejelentett gyakorlatilag bármilyen magas Versenypiaci Viszonyítási Árat feltüntethetne, amely, ha

összhangban van az állított, pontosan meg sem határozott kiszámítási módszertannal, úgy nem minősül valótlanak. Mindez a Versenypiaci Viszonyítási Ár mértékének önkényes meghatározásához vezethet. A bíróság az Ítéletben azt is egyértelműen megállapította, hogy a felperes az általa levezetett számítással valószínűsítette, hogy az aktuális valós ár és a Bejelentett által – a földgáz egyetemes szolgáltatással összefüggésben – kommunikált Versenypiaci Viszonyítási Ár, illetve az ahhoz képest feltüntetett megtakarítási értékek között nagyságrendi különbség lehet. Ez a gyakorlat pedig attól függetlenül kereskedelmi gyakorlatnak minősül, hogy a tájékoztatás a Kormány intézkedéséhez kapcsolódik, és a tájékoztatásra vonatkozó kötelezettséget, illetve annak tartalmi kereteit jogszabály állapítja meg.

- [22] Az alperesnek a védíratban megfogalmazott álláspontjával ellentétben a felperesnek a jelen jogvitában nem kellett bizonyítania, hogy a Zrt. valótlan tartalommal töltötte ki a rezsiboxot, és ezt a versenyfelügyeleti eljárásban valószínűsítene sem kellett. A Versenypiaci Viszonyítási Ár valótlanágára vonatkozó állítását a Bejelentéssel kapcsolatos eljárásban kellett valószínűsítene, amit az Ítélet [34] bekezdése szerint teljesített: a valószínűsítés szintjén igazolta a Bejelentett által – a földgáz egyetemes szolgáltatás keretében kibocsátott számlákon feltüntetett rezsiboxban – kommunikált Versenypiaci Viszonyítási Ár valótlanágát.
- [23] Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy a Zrt. vizsgált gyakorlata az Fttv. 2. § d) pontja értelmében kereskedelmi gyakorlatnak minősül, amire figyelemmel az alperes és az elsőfokon eljáró vizsgálója okszerűtlenül jutott arra a következtetésre, hogy annak vizsgálatára az Fttv. tárgyi hatályának hiányában az alperes Fttv. 10. § (3) bekezdése szerinti hatásköre nem terjed ki. Erre tekintettel az alperes vizsgálója jogszerűtlenül szüntette meg okafogyottság miatt a versenyfelügyeleti eljárást, az alperes pedig jogszerűtlenül döntött az elsőfokú végzés helybenhagyásáról.
- [24] A bíróság ezért az alperes végzését a Kp. 89. § (1) bekezdés b) pontja alapján az elsőfokú végzésre kiterjedően megsemmisítette és a vizsgálat új eljárásra kötelezte.
- [25] A megismételt eljárásban a vizsgálónak azt figyelembe véve kell eljárnia, hogy a vizsgált gyakorlat az Fttv. 2. § d) pontja értelmében kereskedelmi gyakorlatnak minősül, aminek következtében a versenyfelügyeleti eljárás okafogyottságra tekintettel nem szüntethető meg arra hivatkozással, hogy az Fttv. vizsgált magatartásra kiterjedő tárgyi hatályának hiánya miatt az alperesnek nincs hatásköre eljárni az ügyben.
- [26] A bíróság a pervesztes alperest a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes perköltségének megfizetésére. A felperes által a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 2. § (1) bekezdése alapján felszámított munkadíj összegét a bíróság eltűzottnak találta, ezért azt az IM rendelet 2. § (2) bekezdésének alkalmazásával mérsékelte. Ennek során a bíróság figyelemmel volt a felperes jogi képviselőével felmerült munka időigényére, az ügy bonyolultságára, a keresetlevél terjedelmére, illetve arra, hogy annak több mint felét a tényállás és jogszabályi rendelkezések ismertetése tette ki, a felperes védíratra tett észrevételének terjedelmére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra is.
- [27] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 45/A. § (2)

bekezdésére figyelemmel az Itv. 39. § (3) bekezdés b) pontja és a 42. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerinti 31.500 forint kereseti illeték az alperest az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja szerint megillető teljes személyes illetékmentesség miatt a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[28] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 126. § (3) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2025. október 21

dr. Nagy Péter s. k.
a tanács elnöke

dr. Litauszki Tíbor s. k.
előadó bíró

dr. Kozma Zsolt s. k.
bíró